

ความผูกพันกับวัดอัมพวัน

พรพรรณ สุนทรกุล

R9014

อาจจะมองเป็นเรื่องแปลก ถ้ามีผู้พบ พรพรรณ สุนทรกุล เดินเข้า-ออก และร่วมกิจกรรมทุกชนิดกับวัดอัมพวันมาแล้ว โดยเป็นลูกศิษย์ของพระเดชพระคุณ หลวงพ่อจรรย์ ผู้ซึ่งเป็นทีเคารพศรัทธาของคนทั่วทุกสารทิศ เพราะลักษณะท่าทาง ชีวิตความเป็นอยู่ของ ดิฉันผู้ซึ่งเติบโตมาในกรุงเทพฯ ต้องไปเรียนต่อต่างประเทศนาน ๆ จะมีโอกาสกลับบ้านสัก ครั้งและที่ยิ่งไปกว่านั้นคือ ก่อนและหลังการแต่งงาน ดิฉันจะใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศ ตลอดเวลา

ดิฉันได้เริ่มเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อจรรย์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๐ และได้รับเมตตาธรรมจาก หลวงพ่อ ได้ทำนเป็นที่พึ่งพาของจิตใจ ทุกสิ่งทุกอย่างได้หล่อหลอมให้เกิดศรัทธาต่อหลวงพ่อเสมอมา จนกระทั่งได้ประสบกับปัญหาชีวิตอย่างไม่เคยคาดคิดมาก่อน และไม่เคยมีการเตรียมใจมาก่อนเลย จนถึงกับระงับใจตนเองไม่ได้ ขจัดปัญหาไม่ได้ และหาทางออกใด ๆ ไม่ได้ คุณพ่อซึ่งเคยเป็นที่พึ่ง เป็นคู่คิด และเป็นเพื่อนสนิทคนเดียวของดิฉัน ก็ได้จากดิฉันไปแล้ว

ประสบการณ์ครั้งสำคัญในชีวิต จึงถือกำเนิดขึ้นในช่วงมรสุมชีวิตช่วงนั้น ดิฉันตัดสินใจสร้างกุศลเพื่อชำระล้างจิตใจและผ่อนคลายเคราะห์กรรม ด้วยการเข้า บวชเป็นแม่ชี โดยมี หลวงพ่อจรรย์ เป็นผู้บวชให้

สถานภาพทางจิตใจของดิฉันก่อนบวชนั้น เมื่อนึกย้อนไปแล้วก็อดใจหายไม่ได้ เพราะคงไม่ใช่ทุกคน ที่จะเข้าใจถึงผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งประสบปัญหาจนไม่รู้จะดำเนินชีวิตและจิตใจไปทางใด อย่างไร เพื่ออะไร และทำไม ถ้าพูดภาษาชาวบ้านก็คงว่า ไกลจะเป็นโรคเส้นประสาท เพราะสับสนอย่างมาก

อานิสงส์จากการบวชครั้งนั้น ทำให้ดิฉันได้เรียนรู้ที่จะเข้าใจตนเอง ตนเองกำลังต้องการสิ่งใด โดยที่ก่อนหน้านี้ ดิฉันไม่เคยค้นพบเลยว่า ตนเองมีความต้องการอะไร

ณ วันนี้ ดิฉันตระหนักในวิถีทางชีวิตของแต่ละบุคคล มีเหตุผลให้กับคนรอบข้าง เข้าใจเพื่อนมนุษย์ หาเหตุผลในพฤติกรรมต่าง ๆ ของคนรอบตัวได้ รู้จักการให้อภัย การเข้าใจเพื่อนมนุษย์ ทำให้ผ่อนหนักเป็นเบาได้ในทุก ๆ เรื่อง กำหนดเส้นทางในการดำเนินชีวิตของตนเองได้ทั้งในด้านธุรกิจ ด้านส่วนตัว และที่สำคัญที่สุดคือ ดิฉันตัดสินใจเลือก

ทางเดินชีวิตของตนเองได้อย่างถูกต้อง ก็ด้วยบารมีและเมตตาธรรมที่ได้รับจากหลวง
พ่อจรัญ

ปัจจุบัน เมื่อเกิดปัญหากับตนเองไม่ว่าเรื่องใด ดิฉันจะนึกถึงหลวงพ่อเป็นองค์แรก จะ
เดินทางไปขอพึ่งบารมีของหลวงพ่อที่วัดอัมพวันทันที และสิ่งที่จะได้รับทุกครั้งเสมอมา คือ
ความสบายใจ ความอบอุ่นใจ และความสุขอย่างเปี่ยมล้นในรสพระธรรมที่หลวงพ่อเพียรสั่ง
สอน และสั่งสมมาในจิตใจของดิฉันตลอดมา

ประสบการณ์ดังกล่าวนี้ หากผู้ใดได้ประสบด้วยตนเอง ก็คงมีความสำนึกเช่นเดียวกัน
กับดิฉันแน่นอน อาณิสสผลบุญกุศลทั้งหมด ดิฉันขอแผ่ไปให้แก่เพื่อนมนุษย์ทั้งหลายที่
ต้องการที่พึ่ง ขอทุกท่านได้โปรดอนุโมทนาบุญโดยทั่วกัน